

[Aase Olesen]

handling i næste uge. Vi mener faktisk, samme model kan anvendes her.

På den konference, som jeg talte om i mit første indlæg, talte den socialdemokratiske borgmester i Herlev, Ib Juul, og påpegede det ejendommelige i, at mens der er indsendt en byge af forslag om frikommuneforsøg på skoleområdet, så er der kun indsendt to forslag på daginstitutionsområdet, og han påpegede, at det måske var, fordi det rent faktisk var vældig svært.

Og så sagde han, som andre her har sagt, at det ikke i dag skyldes personaleorganisationerne, i hvert fald ikke de centrale ledelser; der kan nok være nogen træghed ude omkring endnu, men der er kommet en vældig åbenhed og en vældig interesse for at prøve at gå på tværs.

Skulle vi ønske os noget i dag, så var det vel, at Socialdemokratiet prøvede at lave lidt udviklingsstrategi indendørs. Så kunne det være, der kom nogle bedre konklusioner på de bemærkninger, de forudsætninger og præmisser, man kommer med, som vi jo alle sammen kan tilslutte os. Men det resultat, I kommer med her, er ikke anvendeligt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 100:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af individualprincippet på det familie- og socialpolitiske område.

Af Aase Olesen (RV) m.fl.
(Fremsat 22/1 87).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg synes, det er glimrende, at vi i dag kan få debatteret synspunkterne og principperne for en ligebehandling af samliv med og uden ægteskab på baggrund af Trierudvalgets betænkning.

Det foreliggende forslag fra Det Radikale Venstre omfatter dels en gradvis indførelse af individualprincippet inden for en tidsramme, dels et krav om begrundelse, hvis individualprincippet fraviges ved ny regelfastsættelse.

Jeg er meget enig med forslagsstillerne i, at debatten kan tage udgangspunkt i individualprincippet, som jo harmonerer med ægteskabslovgivningen, og som allerede anvendes ved en række offentlige ydelser. Ved en anvendelse af dette princip overalt i den sociale lovgivning og i al anden lovgivning vil vi have opnået, at en persons tilknytning til en samlevende eller en ægtefælle normalt vil være uden betydning for retten til en ydelse. Når jeg siger normalt uden betydning, hænger det selvfølgelig sammen med de synspunkter om husstandsprincippet, som også anføres i betænkningen. Det er vel rimeligt, at ydelser, som flere personer i en husstand har glæde af, er afhængige af samtlige persons økonomiske formåen. Jeg tænker her f.eks. på varnehjælp og boligstøtte.

Som også ægteskabsudvalget var inde på, kan fællesskabet mellem ægtefæller eller samlevende også give sig udslag i – og det er vel ikke unormalt – at parterne i det daglige faktisk sørger for hinanden. En gensidig ansvarsfølelse samlevende imellem kan også trække væk fra individualprincippet. Jeg er nu allerede inde i en opfølgning af forslagens punkt 2 om en løbende regelsanering. Jeg vil gerne sige, at jeg ligesom forslagsstillerne finder, at vi for fremtiden, hver gang der sker en regelændring, må have dette princip for øje. Og hvis det fraviges, må vi have en begrundelse for, hvorfor princippet ikke bruges.

Trierudvalget har anført, at de sociale ydelser skal være neutrale i forhold til valget af samlivsform. De sociale ordninger må ikke modvirke ægteskabet ved, at det kan betale sig at lade være med at gifte sig. Det er rimeligt, og det er rigtigt. Men som vi også